

tiv 98/34, er ugyldige (Sag C-194/94-Rec. S.I-2201).«

Om det i spørgsmålet nævnte importforbud i USA har den danske ambassade i Washington oplyst, at The Dog and Cat Protection Act of 2000, der trådte i kraft den 9. november 2002, forbyder import, eksport, fremstilling, salg, markedsføring, transport og distribution af alle typer af produkter fremstillet ved hjælp af skind eller pels fra hund og kat. Overtrædelse af loven kan medføre bøde på op til \$10.000 for varer indeholdende skind fra hund og kat.

5. Efter Justitsministeriets opfattelse bør de videre overvejelser på området tage udgangspunkt i mulighederne for at indføre et generelt forbud mod produkter af skind og pelse af hunde og katte.

Et importforbud, der alene er rettet mod produkter fremstillet under dyreværnsmæssige uforsvarlige forhold og således undtager anden mere forsvarlig produktion af de omhandlede produkter, vil efter Justitsministeriets opfattelse næppe kunne håndhæves. Justitsministeriet har herved lagt til grund, at det ikke ud fra en undersøgelse af et produkt af hunde- eller katepels eller skind er muligt at vurdere, under hvilke forhold produktet er fremstillet. En effektiv håndhævelse vil derfor forudsætte en overordentlig ressourcekrævende – om overhovedet mulig – efterforskning af de enkelte produkters oprindelse og fremstillingsforhold. Et sådant begrænset importforbud vil derfor næppe i praksis kunne sikre, at der ikke i Danmark indføres produkter af hunde- og katepels og skind fremstillet på en dyreværnsmæssig uforsvarlig måde.

Efter Justitsministeriets opfattelse vil den mest optimale løsning være, at et generelt importforbud gennemføres inden for hele EU. Dette skyldes bl.a., at et rent nationalt forbud kan rejse spørgsmål i forhold til EF-traktatens bestemmelser om varernes fri bevægelighed, jf. nærmere herom straks nedenfor, og at et generelt forbud inden for EU vil udgøre det mest effektive værn mod import af de omhandlede produkter.

Da et importforbud ikke alene vil have virkning i forhold til de lande, der producerer de omhandlede produkter, men også i forhold til lande inden for EU, der importerer produkter fra tredjelande med henblik på videresalg, skal et nationalt importforbud være i overensstem-

melse med EF-traktatens bestemmelser om varernes fri bevægelighed. Indføres produkterne lovligt fra et tredjeland til en medlemsstat, er disse bragt i fri omsætning inden for hele EU, og man kan fra dansk side derfor alene forbyde import af disse produkter fra andre EU-lande, hvis et sådant forbud kan retfærdiggøres efter reglerne i EF-traktatens artikel 28-30.

Justitsministeriet vil på den baggrund rette henvendelse til EU-kommissionen med en forespørgsel om, hvorvidt man fra Kommissionens side overvejer initiativer til at gennemføre et fælleseuropæisk forbud mod import af produkter af skind og pelse fra hunde og katte.

Justitsministeriet vil samtidig anmode Kommissionen om at oplyse, hvilken betydning de ovennævnte regler i EF-traktaten efter Kommissionens opfattelse har for eventuelle videre overvejelser om at indføre et rent nationalt forbud.

Spm. nr. S 3213

Til fødevarerministeren (10/9 02) af:

Christian H. Hansen (DF):

»Vil ministeren oplyse, hvorfor kvæginseminører i Danmark ikke må anvende prostaglandin i forbindelse med udførelsen af det almindelige insemineringsarbejde?«

Begrundelse

Spørgeren finder det urimeligt, at kvæginseminører ikke må benytte prostaglandin, idet kvæginseminøren både har den faglige kompetence og muligheden for at løse opgaven på en for landmanden god måde. Samtidig kan det konstateres, at prostaglandin anvendes af kvæginseminører i andre EU-lande, eksempelvis i Sverige, i en model, hvor inseminøren får udleveret det receptpligtige middel via tilknyttet veterinær. Endelig vil det økonomisk være billigere for kvægbrugeren og total set også fagligt optimalt, da inseminøren i forvejen har rutinen i reproduktionsarbejdet med i gennemsnit mere end 8.000 foretagne undersøgelser pr. år.